

PONOS
PROTIV
PONIZNOSTI

3. Pouka za 18. april 2026.

"A domaćinu
reče: 'Kad
priređuješ
ručak ili večeru,
ne pozivaj
prijatelje, ni
braću, ni
rodbinu, ni
bogate susede,
jer bi oni mogli
da pozovu tebe i
tako ti vrate.'"

(Luka 14,11, NSP)

Šta je vredno kod mene? Na to pitanje teško je odgovoriti.

Ako kažem mnogo (ponosna pozicija), priznajem da sam sve što jesam i što sam postigao, postigao sam.

Šta ako kažem mnogo jer me Bog smatra svojim sinom?

Ako ne kažem ništa (skroman stav), priznajem da sve što jesam i što imam dolazi od Boga.

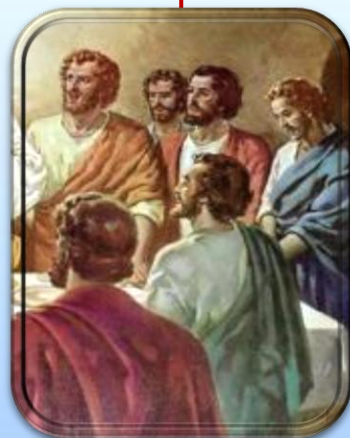
Šta ako ne kažem ništa jer mi nedostaje samopoštovanje?

● Primeri ponosa:

Lucifer

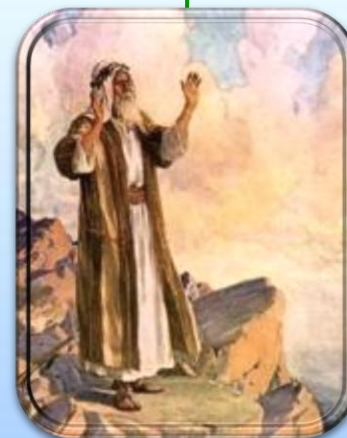

Isusovi
učenici.

Carinik

● Primeri poniznosti:

Mojsije

Isus, savršen
prime.r

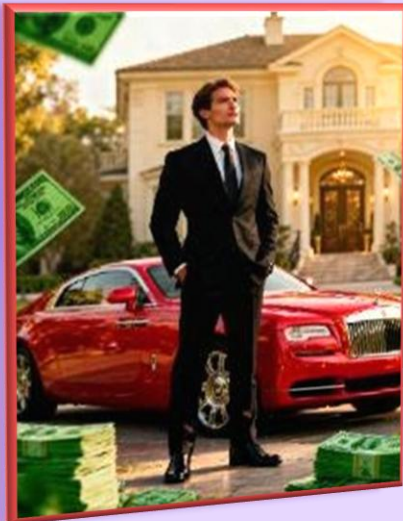

PRIMERI PONOSA

LUCIFER

"Ali bi pokaran za svoje bezakonje, skot nemi progovorivši glasom čovečjim zabrani bezakonje prorokovo." (1 Jovanova 2,16)

Ako govorimo o ponosu, moramo govoriti o onome kod koga se to osećanje prvi put pojavilo, moramo govoriti o Luciferu. Odlučio je da ne bude zadovoljan svojim položajem, već je želeo da se popne na viši. Vremenom, on je želeo da bude toliko uzvišen da je čeznuo da zauzme sam presto Božji (Isaija 14,12-14). Mi smo "nasledili" želju da radimo sve što nam se sviđa, da posedujemo sve što želimo, i da ostvarimo pozicije koje nam omogućuju da steknemo slavu ili bogatstvo. To je ono što nam svet nudi! (1. Jovan. 2,16).

Međutim, nije svaka težnja ponos. Zadovoljstvo proizilazi iz uspeha deteta, ili lične ambicije, i nije nužno nezdrav ponos.

Važno je zapamtiti da naša imovina, veštine i dostignuća ne određuju našu vrednost. Ponos se sastoji od nedavanja slave Bogu za ono što On radi u našim životima.

ISUSOVI UČENICI

“Jednom dođe do prepirke među njima oko toga ko je od njih najveći” (Lukaa 22,24)

Oni su proveli više od tri godine sa Isusom. On im je upravo oprao noge i govorio o Svojoj krvi prolivenoj za sve. Pa ipak, dok su večerali, njihov razgovor nije imao nikakve veze sa svim ovim, već: ko je od njih bio najveći? (Luka 22,24).

Njihov ponos ih je naveo da veruju da zaslužuju prvo mesto. Nisu uspeli da shvate težinu svojih osećanja. Oni su gurali Boga iz svojih srca zbog svog ponosa.

Isus je odmah prešao na stvar: "Ja sam među vama kao Onaj koji služi" (Luka 22,27). Drugim rečima: ako želite da budete veliki kao vaš Učitelj, služite drugima.

Naš ponos nam govori da zaslužujemo da nam drugi služe (bolji smo od njih). Potrebna nam je Božja milost da postanemo ponizni sluge.

PRIMERI PONIZNOSTI

POREZNIK

"Poreznik je stajao podalje i nije se usuđivao da podigne pogled prema nebu. Udarao se u prsa i govorio: 'Bože, smiluj se meni grešniku!' " (Luka 18,13)

Farisej je govorio Bogu o dobrim delima koja je učinio i zaslugama koje je imao pred nebom. Ali Isus je rekao da se "molio sebi", a ne Bogu (Luka 18,11.12). Ovo je avršen primer ponosa.

Carinik je tražio pomoć od Boga, jer je bio grešnik (Luka 18,13). Ponizno se predstavio pred Bogom, on je "sišao u kuću svoju opravdan," jer "svako ko se uzvisuje biće ponižen, i ko se ponizi biće uzvišen" (Luka 18,14).

Istinska poniznost počinje kada priznamo svoj greh i tražimo Hristovu pomoć. Onda više...

Nećemo gledati na druge kao na inferiorne (Filip. 2,3).

Nećemo tražiti javno priznanje (Luka. 14,7-11).

Dozvolićemo drugima da nam daju priznanje (Pr. 27,2).

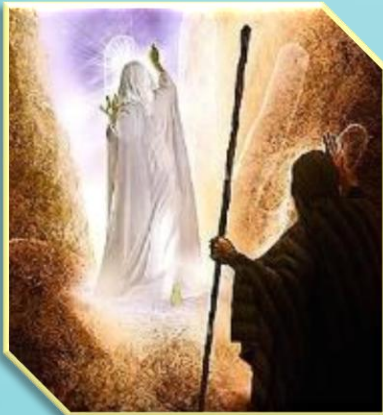
Mi ćemo primiti Božju milost (Jakov 4,6).

Mi ćemo preneti tu milost drugima (1. Pet. 4,10).

**“Verom Mojsije kad bi veliki, ne htjede da se naziva sin kćeri Faraonove. I volje stradati s narodom Božjim, negoli imati zemaljsku sladost greha.”
(Jevrejima 11,24.25)**

Mojsije

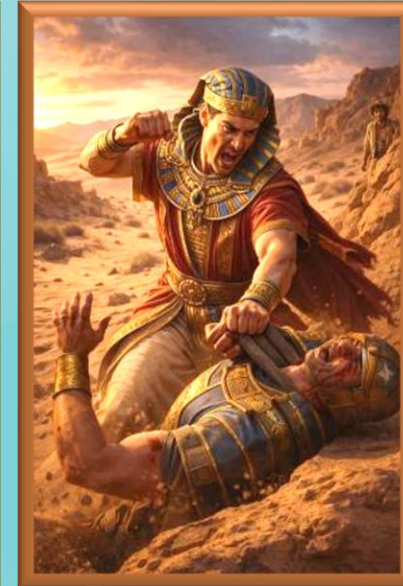
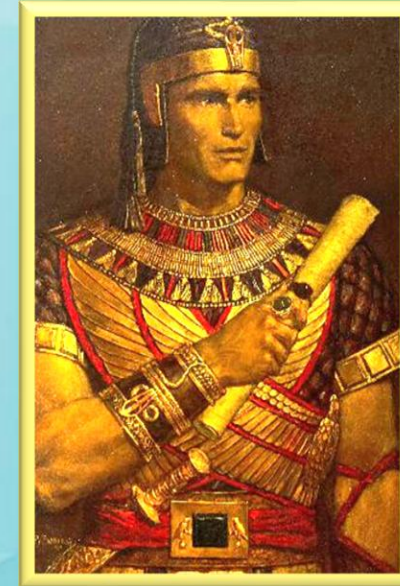

Mojsije je obučen da bude sledeći faraon Egipta. Bio je veliki strateg i imao je veliki intelektualni kapacitet (Dela 7,22). Kad je imao 40 godina, odlučio je da sve ovo ostavi po strani i pridruži se svom narodu (Jev. 11,24.25).

On je bio oslobodilac! Njegova snažna ruka će osloboditi njegovu braću! Velika greška. Bog nije mogao da ga koristi dok je gajio takav ponos.

Još 40 godina u zajednici sa Bogom u pustinji učinilo ga je vrlo skromnim čovekom (Br. 12,3). Sada je mogao biti iskorišten od Boga da pošalje ona zla, pređe preko mora, da primi Deset zapovesti, da razgovara direktno sa Bogom, da udari u stenu ... On je čak bio u stanju da ponizno primi kaznu za svoj čin ponosa, primajući zasluge za ono što je učinio (Br. 20,10-12).

Mojsijev primer nam pokazuje da se poniznost ne javlja spontano u nama, već moramo moliti Boga da nas prožima njome svaki dan.

ISUS, SAVRŠEN PRIMER

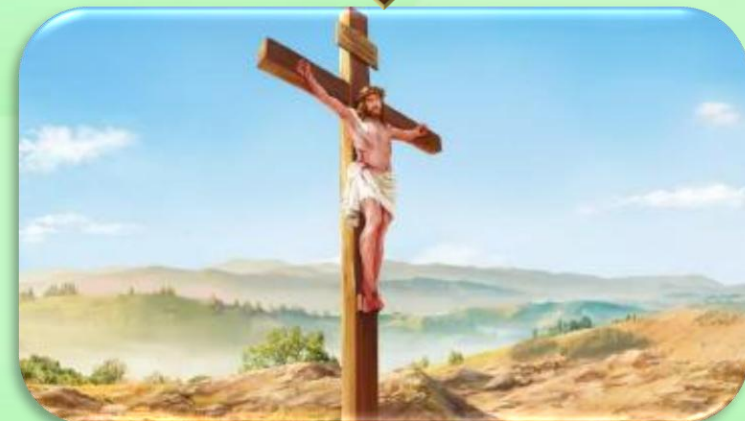
"Te ponizi sebe samog, i posta poslušan do smrti, do smrti na krstu!" (Filib. 2,8),

Niko na ovom svetu nikada nije imao – niti će ikada imati – veličinu koju je Isus posedovao pre svojeg ovaploćenja. Ipak, On se odrekao svega iz ljubavi prema nama. Suočeni sa takvim poniženjem, sve što imamo, sve što jesmo, ili sve što bismo ikada mogli da postanemo blede u poređenju sa Njim.

Isus se odrekao Neba da umre za čovečanstvo u nadi da ćemo razumeti Njegov čin milosti i odgovoriti na Njegov poziv na odnos sa Njim (Filib. 2,5-8). On je, bez sumnje, savršen primer poniznosti.

"Jer ovo da se misli među vama što je i u Hristu Isusu" (Filib. 2,5).

Po Njegovom primeru, "Ništa ne činite usprkos ili za praznu slavu, nego poniznošću činite jedan drugoga većim od sebe. Ne gledajte svaki za svoje nego i za drugoga." (Filib. 2,3.4).

Psalm 138

"Slavim te, Gospode, od svega srca svojega,
pred "bogovima" pjevam tebi.

Poklanjam se pred svetom crkvom tvojom,
i slavim ime tvoje za dobrotu tvoju i za istinu tvoju,
jer si po svakom imenu svom podigao reč svoju.

U dan u koji zazvah, ti si me uslišio,
dunuo slobodu u dušu moju.

Slaviće te Gospode svi narodi, svi carevi
zemaljski, kad čuju reči usta tvojih.

I pevaće putove Gospodnje, je je ,
velika slava Gospodnja.

Jer je visok Gospod i vidi niskoga;
i visokoga izdaleka poznaje.

Ako pođem u tuzi, ti ćeš me oživeti, ,
na zloću neprijatelja mojih.

Pružićeš ruku svoju i zakloniće me
desnica tvoja.

.Gospod će svrtšiti za mene.

Gospode, milost je traje doveka,
Dela ruku svojih ne ostavljaš."

“U samoljublju, samouzdizanju i ponosu postoji velika slabost; ali u poniznosti je velika snaga. Naše istinsko dostojanstvo se ne održava kada mislimo najviše o sebi, već kada je Bog u svim našim mislima i naša srca su sva sjajna ljubavlju prema našem Spasitelju i ljubavlju prema našim bližnjima. Jednostavnost karaktera i poniznost srca će dati sreću, dok će samoumišljenost doneti nezadovoljstvo, žaljenje i stalno razočarenje. To je učenje da mislimo manje o sebi, a više o tome da druge usrećimo, što će nam doneti božansku snagu.”